

34359 - Фазилати ҳаҷ

савол

Оё ҳаҷчи мабур гуноҳони кабираро мағфират мекунад?

Чавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Дар "Саҳих"-и Бухорӣ ва "Саҳих"-и Муслим аз Абуҳурайра (Аллоҳ аз ў хушнуд бод) собит шудааст, ки мегӯяд: Аз расулуллоҳ (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) шунидам, ки мефармояд:

«Ҳар кас ҳаҷ кунад ва бадзабонӣ накунаду гуноҳ наварзад, монанди ҳамон рӯзе мегардад, ки модараш ўро зодааст». Ривояти Бухорӣ (1521) ва Муслим (1350).

Паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) фармудааст:

«Умра то умра каффораи гуноҳонест, ки байни он ду содир мешаванд. Ҳаҷчи мабур ҷуз биҳишт дигар подоше надорад». Ривояти Бухорӣ (1773) ва Муслим (1349).

Ҳаҷ ва дигар амалҳои солеҳ аз ҷумлаи сабабҳои маҳв шудани гуноҳонанд, модоме ки банда онро бар равиши шаръӣ анҷом бидиҳад. Дидгоҳи ҷумҳури донишмандон ин аст, ки амалҳои солеҳ танҳо гуноҳони сағираво каффорат менамоянд. Аммо барои каффораи гуноҳони кабира тавба кардан зарур аст.

Ҳадисеро истидол намудаанд, ки Муслим онро аз Абуҳурайра (Аллоҳ аз ў хушнуд бод) ривоят кардааст, ки расулуллоҳ (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) фармудааст:
«Намозҳои панҷгона, ҷумъа то ҷумъа ва Рамазон то Рамазон поккунандай гуноҳонест, ки дар миёни онҳо рух додаанд, агар аз гуноҳони кабира дур шавад». Ривояти Муслим (1/209).

Аммо Имом Ибни Мунзир (раҳмати Аллоҳ бар ў бод) ва гурӯҳе аз донишмандон бар ин назаранд, ки ҳаҷчи мабрур бар асоси зоҳири он ду ҳадиси мазкур тамоми гуноҳонро каффорат мекунад.

Аллоҳ донотар аст.

Ниг: "Фатово-л-лаҷнату-д-доимату ли-л-буҳуси-л-илмийяти ва-л-ифто" (11/13).